

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

6. Bonis exemplis debens ædificare tam fideles quàm infideles.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

in beneficium & manutentionem ac necessarium usum missionis : deinde in pauperum Catholicorum auxilium & sublevamen erogentur. Unde fit ut Missionarii omnes possint & debeant superflua sua in tales pauperes, necessitatem habentes, distribuere, & per hoc vacillantes confirmare, & aberrantes allicere.

ARTICULUS VI.

*Bonis exemplis edificari debent tam fideles
quàm infideles.*

Olim Apostoli & primitivi ipsorum successores miraculis se probabant, tamquam veros Apostolici muneris ministros : quibus infideles excitabantur, ut ipsorum verbis crederent, miraculis bona & sancta vita accedebat. Modò verò cùm miracula desint, vita exemplaris id præstare debet quod per miracula fiebat Cum Moyses adferret populo legem quam in monte acceperat à Domino, resplendebat facies ejus luminosis radiis, ut sic efficacius mentes audientium legem illuminaret. Tale lumen voluit Dominus resplendere in moribus discipulorum suorum Mat. 5. v. 16. *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem*

us-

vestrum qui in caelis est. Ubi S. Thomas : In-
 format eos quoad modum docendi , unde dicit ,
 luceat lux vestra , id est doctrina. Secunda
 quoad manifestata doctrina per opera bona con-
 firmationem. Vnde subdit : ut videant opera
 vestra bona. Glos Opera requiro , ut videantur
 & sic doctrina confirmetur. Iac. 2. v. 12. Si
 loquimini & sic facite. Chrysostr. nomen Dei per
 eos blasphematur qui non faciunt quod docent.
 Et postea adducit S. Bernardum dicentem
 Lingua magniloqua & manus otiosa ; doctrina
 lucida , & vita tenebrosa , est monstruosa.

Pulchrè ad hoc S Gregor. par. 3. Cura
 Past. cap. 6. agens de opere Prædicationis &
 voce , sic ait : Prædicator quisque plus actibus
 quàm vocibus insonet , & bene vivendo vestigia
 sequacibus imprimat , ut potius agendo , quàm
 loquendo quo gradiatur ostendat. Quia & Gallus
 quem pro exprimenda boni Prædicatoris specie in
 locutione sua Dominus assumit , cum jam edere
 cantus parat , prius alas excutit , & semetipsum
 feriens vigilantior reddat. Quia nimirum
 necesse est , ut hi qui verbo Sancta Prædicationis
 monent , prius studio bona actionis evigilent , ne in
 semetipsis torpentes opere , alios excitent voce.
 Prius se per sublimia facta excutiant & tunc ad
 bene vivendum alios sollicitos reddant. Prius
 cogitationum alis semetipsos feriant , quidquid
 in se inutiliter torpet , sollicitâ investigatione
 deprehendant , distractâ animadversione corripi-
 gant , & tunc demum aliorum vitam loquendo
 com-

I. DE MISSIONARIIS. 19

componant. Prius punire propria fletibus curent,
& tunc quæ aliorum punienda sunt denuntient,
& antequam verba exhortationis insonent, omne
quod locuturi sunt operibus clament. sic Greg.

Idem hom. 17 in Luc. c. 10. sic ad propo-
firum loquitur; Tunc verè aliis recta pradi-
camus, si dicta rebus & exemplis ostendimus.

Nullum puto fratres charissimi ab aliis majus
præjudicium, quàm à Sacerdotibus tolerat Deus:
quando eos quos ad correctionem aliorum posuit,
dare de se exempla pravitatis cernit, quando
ipsi peccamus qui compescere peccata debuimus:

3. Cura nulla animarum lucra quarimus, ad nostram
quotidie studia vacamus, terrena concupiscimus,
humanam gloriam intentam mente captamus,
&c. Si lumen quod in similibus animarum

curam habentibus tenebræ sint, ipsæ tenebræ
simplicium hominum qui erudiendi sunt,

quantæ erunt? contra similes Apostolus
invehitur Rom. 2 v. 21. Qui ergo alium doces,
reipsum non doces? qui prædicas non furandum

furaris. Et ibidem v. 3. Existimas autem hoc
ô homo qui iudicas eos qui talia agunt & facis
ea, quia tu effugies iudicium Dei? Terribilis

planè est sententia, & omnibus formidanda,
ne dum mittuntur ad lucrum animarum, illas
perdant potius pravis exemplis, quàm lucren-
tur.

Cavenda sunt autem præ aliis scandala con-
tra castitatem, propter pericula & occasiones
quibus in illis locis implicantur. Habitant

B

quo.

quodammodo soli, & sine testibus cum mulieribus conversantur, & hoc in sæculari veste, unde planè mirum hæreticis videtur quod in tot occasionibus se contineant: dicente d. suo tempore Petro Apost. 1. Pet. 4. v. 4. *quo admirantur non concurrentibus vobis eandem luxuria confusionem.* Quod merito dici potest in nostris missionibus, propter hæreticos adeo concupiscentia carnis devotos, ut sibi persuadere vix valeant, quod Sacerdotes & Religiosi continentiam observent quam promittunt. Vitanda sunt igitur officiosa. In Con. Nicæno Can. 3. sic habetur: *Omnibus modis interdixit Sancta Synodus neque Episcopo, neque Presbytero, neque Diacono neque ulli Clericorum omnino licere habere secum mulierem extraneam, nisi fortè mater, aut soror, aut avia, aut amita vel matertera sit.* In his namque solis personis & harum similibus omnis qua ex mulieribus est suspicio declinetur. Qui autem præter hac agit, periclitatur in Clero. Idem cavetur in Conc. Eliberit. cap. 27. Imo S. August. ne quidem propriam sororem sibi cohabitare sinebat. Cavendum est planè maximè in illis partibus ab omni spectu mali. Et hoc præcipuè in audiendis confessionibus, circa quas S. Carolus Borromæus salutare planè suis Pastoribus regulas præscripsit, videlicet ne usquam nisi in Ecclesiis confessiones audirent, maximè foeminarum & non nisi cum stola, numquam verò in ipsarum

farum domibus, nisi dum per infirmitatem id aliter fieri non posset, & tunc quidem aperto ostio cubiculi Optandum ut idem in missionibus ubi periculum majus est, & teneriores conscientiae ad scandalum, exactè observaretur, & caveretur ab omnibus quibus proximus scandalizatur.

ARTICULUS VII.

De scientia requisita in Missionario.

Magnus ille & sanctitate & doctrinâ Papa Gregorius, proficuum illum suum tractatum de cura Pastoralis sic exorditur: *Nulla ars doceri praesumitur, nisi intentâ prius meditatione discatur. Ab imperitiis ergo magisterium Pastorale suscipitur in magna temeritate, quoniam ars est artium regimen animarum. Quis autem cogitationum vulnera occultiora esse nesciat vulneribus viscerum? Et tamen saepè qui nequaquam spiritualia praecepta cognoverunt, cordis se medicos profiteri non metuunt: dum qui pigmentorum vim nesciunt, videri medici carnis erubescunt. Et infra: Pastorum imperitia voce veritatis increpatur cum per Prophetam dicitur Isai. 56. v. 11. Ipsi Pastores ignoraverunt intelligentiam.*